

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1549/2018
15.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Миланка Танасковић, адвокат из ..., против тужених РД "МК Group" Нови Београд и РД „МК Mountain Resort“ д.о.о. Копаоник, кога заступа Леа Герасимовић, адвокат из ..., ради исплате разлике у заради, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2863/17 од 07.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 15.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2863/17 од 07.03.2018. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Рашкој П1 113/16 од 19.05.2017. године.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени да тужилци солидарно накнаде трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 динара, у року од осам дана од пријема пресуде.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2863/17 од 07.03.2018. године, преиначена је пресуда Основног суда у Рашкој П1 113/16 од 19.05.2017. године, тако што је одбијен тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезу тужени да јој солидарно на име разлике у заради за период од 02.10.2009. године до 31.05.2010. године исплате укупно износ од 223.616,01 динар, са законском затезном каматом на сваки месец почев од последњег дана у месецу за период од 30.11.2009. године до 30.06.2010. године. Другим ставом изреке, обавезана је тужилца да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 126.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из чл. 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) и закључио да је ревизија основана.

У спроведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Ревидент се у ревизији позива на битне повреде одредаба парничног поступка, али како не указује о којим повредама се конкретно ради, оне нису могле бити предмет разматрања ревизијског суда.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку који је претходио доношењу правноснажне пресуде, тужила је била у радном односу код Компаније „Интернационал ЦГ“ ДП Београд, ТЦ Копаоник, све до продаје имовине ове компаније првотуженом као купцу и то по основу уговора о продаји имовине методом јавног тендера закљученог и овереног од стране Другог општинског суда у Београду дана 26.12.2008. године између Агенције за приватизацију и Компаније „Интернационал ЦГ“ ДП Београду у реструктурирању као продавца и туженог као купца. Тужени РД „МК Group“ је у складу са закљученим уговором о купопродаји формирао ново друштво РД „МК Mountain Resort“ д.о.о. који је у радни однос преузео све раднике који су били запослени код Компаније „Интернационал ЦГ“ на Копаонику на неодређено и на одређено време, по ком основу је и тужила са туженим друштвом „МК Mountain Resort“ закључила уговор о раду дана 01.06.2009. године. Тачком 5. Социјалног програма тужени РД „МК Group“ као купац неопозиво и безусловно се обавезао: да ће ново друштво најкасније у року од седам дана од дана испуњења уговора о раду засновати радни однос са свим лицима наведеним у Анексу 1 А и Б, односно са 253 запослених који се преузимају са предметом продаје; да ће сваки запослени имати најмање права и обавеза утврђене Колективним уговором закљученим 2005. године са свим важећим анексима; да се зарада сваког запосленог утврђује на бази података из Анекса 1 А и Б из овог Социјалног програма и да не може бити нижа од просека зараде предметног запосленог у последња три месеца која су претходила објави јавног позива за продају, као и да ће ново друштво поштовати Колективни уговор у периоду од једне године од дана испуњења и то са важећим анексима. Тужила је у време продаје Компаније „Интернационал ЦГ“ била у радном односу код те компаније, а у периоду за који потражује разлику зараде била је у радном односу код туженог „МК Mountain Resort“. У утуженом периоду од 02.10.2009. године до 31.05.2010. године, овај тужени исплатио је тужили просечну тромесечну зараду коју јој је Компанија „Интернационал ЦГ“ исплатила за период април, мај и јун 2008. године (последња три месеца који су претходили објави јавног позива). Правноснажном пресудом Општинског суда у Рашкој П1 1043/08 од 23.04.2009. године, обавезана је Компанија „Интернационал ЦГ“ да тужили на име разлике исплаћених и припадајућих зарада у периоду од 01.01.2007. до 31.08.2008. године, према Гранском колективном уговору исплати износ од 429.337,00 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате. У овом поступку тужила потражује разлику између исплаћених зарада и зарада обрачунатих применом цене рада из Посебног колективног уговора за делатност угоститељства и туризма Србије за период од 02.10.2009. године до 31.05.2010. године. Вештачењем је утврђено да је тужили зарада исплаћивана по Појединачном колективном уговору и да се утужено потраживање односи на тромесечни просек зараде за исти период, али обрачунат по цени рада применом Посебног колективног уговора.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да тужила има право да потражује од тужених разлику зараде која јој је исплаћена по ценама рада из Појединачног колективног уговора и зараде обрачунате по ценама рада из Гранског колективног уговора за утужени период, а да су тужени солидарни дужници, како то произлази из Социјалног програма, који чини саставни део уговора о продаји имовине Компаније „Интернационал ЦГ“.

Међутим, по оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право.

По оцени другостепеног суда, тужила има право на исплату зараде по Социјалном програму, коју није тражила, већ је тражила да јој се исплати разлика преко исплаћених износа зараде обрачунате у складу са Прилогом 5 наведених уговора, а до износа обрачунатих у складу са Посебним колективним уговором за делатност угоститељства и туризма Србије („Службени гласник РС“ бр. 74/07), због чега је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев.

Основани су ревизијски наводи тужиле да је другостепени суд погрешно применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, јер тужили припада право на разлику у заради по Посебном колективном уговору, која јој је правилно досуђена првостепеном пресудом.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је преиначио другостепену пресуду, одбио жалбу и потврдио првостепену пресуду, применом члана 416. став 1. ЗПП и одлучио као у изреци пресуде у првом ставу.

Одлука о трошковима поступка донета је применом чл. 153. и 154. став 1. ЗПП, према постигнутом успеху ревидента у ревизијском поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић